

Morgenschemering

Nederlandstalige liedjes

Jan Versluis

Morgenschemering

1. Zachte zomerwind	2:58
2. Bij Maria (instr.)	2:49
3. Morgenschemering	3:37
4. Brrrem! (instr.)	1:05
5. Lieve vader	2:21
6. Catharine (instr.)	3:08
7. Vroeg of laat	3:02
8. Bevrijd (instr.)	1:59
9. De schaamte niet voorbij	2:56
10. Wat een hittel! (instr.)	3:10
11. Op de tast	3:09
12. Mijn ogen rood	2:20
13. Heb ik je ooit verteld (instr.)	6:27

Jan Versluis zang, gitaar, Griekse bouzouki, tsourasz, baglama en laouto, Turkse en Irakese ud's, mandoline en accordeon.

Bettina Abraham Viool (track 4 en 10)

Eric Lagerwaard darbuka (track 6)

Maria Komen achtergrondzang (track 12)

© + © 2018 Jan Versluis

email: info@janversluis.eu

website: www.janversluis.eu

Opgenomen in de huiskamer

Mastering: Studio Drie Hoog Achter te Den Haag

Met veel dank aan Govert Versluis, Maria Komen, Wouter Kronenberg, Michel Houellebecq, Iggy Pop en Erik Lieshout.

Morgenschemering

Jan Versluis, 26 september 2017

Dageraad
aangroeiend ochtendlicht
Onweerlegbaar
met krachtig overwicht
Veelbelovend
wat de ochtend ons steeds geeft
En terloops
alles in alles weeft

De zwaarte van de nacht is gauw vergeten
Fragiel zet de morgenschemer door
Licht wordt plots de wereld ingesmeten
in alle pracht de ochtend gloort

Morgenlicht
het fijnste deel van de dag
Edelmoedig
onthuld ze goudbeslag
Helderheid
in mysteriën gehuld
Verwachtingsvol
naar wat nog niet is ingevuld

Schaduwbeelden in mijn leven
schieten schielijk op de vlucht
Door deze kracht in mij gegeven
vlieg ik jubelend door de vrije ochtendlucht

Zachte zomerwind

Jan Versluis, herzien in najaar 2017

Starend door vuil vensterglas
verlang ik naar een zomerwind
Zo'n bries die mijn ziel verbindt
met rimpels op een regenplas

Toevend in weemoedig dromen
voel ik zout in mijn wond
De onrust van mijn zonden
ruist als zoet gefluister in het rond

Warme wind waait sereen
een streling op mijn huid
Tot opeens de noodklok luidt
ik zit vast, kan nergens heen

Het blijft aan mij vreten
die zomerzotte wind
Dat wat ik lastig vind
verlangens haast vergeten

Ik voel de tranen van mijn kind
stil en bang
Terwijl ik toch intens verlang
naar die zoete zachte zomerwind

Lieve vader

Jan Versluis, oktober 2017

Lieve vader,
wat heb ik lang niet aan jou gedacht
Vergeef het mij,
ik had niet echt de kracht
Mijn verdriet
heb ik met zottigheid gesust
En zelfs daarvan
was ik mij niet bewust

*Jouw beeld compleet omarmen,
dat is voor mij teveel
Weten hoe ik jou mis
grijpt mij hardhandig naar de keel*

Een mens van goede wil
integer en bescheiden
Gelovig liet jij je
door de bijbel leiden
Als schipper naast God
voer je door weer en wind
Op een Zuid-Hollandse klip
met vrouw en kind

Jou genegenheid
was bedeesd en impliciet
Want liefde
daarover praat je niet
Je was wie je was
en dat geldt ook voor mij
Veel kansen niet benut
dat hoort er eenmaal bij

*Jouw beeld compleet omarmen,
dat is voor mij teveel
Beseffen hoe ik jou mis
grijpt mij hardhandig naar de keel*

Nogmaals, lieve vader,
wat heb ik lang niet aan jou gedacht
Vergeef het me,
ik had niet de kracht
En zelfs daarvan
was ik mij niet bewust
Mijn verdriet
is nog lang niet gesust

Vroeg of laat

Jan Versluis, najaar 2017

Ik zou zo graag nog even zitten in de lentezon
Frisse lucht opsnuiven waar alles mee begon
Moeder horen lachen, als een zorgeloze meid
Leven zonder toekomst, leven zonder tijd

*Vroeg of laat raak ik alles kwijt
geloof, hoop en liefde, bezit en zekerheid
Vroeg of laat komt de vergetelheid
Jij en ik verglijden langzaam in de tijd*

Het is al herfst in alles wat ik voel
De kleuren zijn zo mooi, het wordt al aardig koel
Zoete geur van rijping hangt zwaar in de lucht
Opmaat naar het einde van het jaar dat snel vervlucht

*Vroeg of laat ben ik alles kwijt
geloof, hoop en liefde, bezieling en zaligheid
Vroeg of laat komt de alleenzaamheid
Jij en ik verglijden langzaam in de tijd*

Ik zit hier stil te zitten in een zachte najaarszon
Het heeft zojuist geregend maar 't is droog op mijn balkon
Ik hoor iemand lachen ergens ver beneden mij
Vroeg of laat is ook dat voorbij

De schaamte niet voorbij

Jan Versluis, januari 2018

Als kind had ik veel te verbergen
en als puber nog veel meer
Voor mijn ouders en mijn omgeving
vooral voor onze lieve heer

Hoewel het is verminderd,
ben ik de schaamte nog niet voorbij
Verstrengeld in al mijn vezels
vastgekleefd in mij

*Met draden naar alle hoeken
ankers in de nacht
Komt het soms tevoorschijn
krachtig en onverwacht*

Ineens maakt het zichtbaar
als met een donderslag
wat ik zelf al was vergeten
en jij niet weten mag

*Met draden naar alle hoeken
ankers in de nacht
Komt het soms tevoorschijn
ellendig en niet verwacht*

Jij zult er vast om lachen
zo bijzonder is dat toch niet?
Het hoort gewoon bij het leven
maar zover ben ik nog niet

Op de tast

Jan Versluis, september 2017

Ik zocht mijn eigen weg, voorzichtig... op de tast
Een blok aan mijn been en op m'n rug een last
Bij elke kruising steeds weer bang
Is dit wel de weg, en waarom duurt de reis zo lang?

Op de tast langs pijn en jaloezie
Ik moest wel vluchten in een zoete fantasie
Een verhaal dat zo goed beviel
Ik hield het vol met eelt op m'n ziel

Stap voor stap de pijn verder verdoofd
Maar het leed is geschied, dat zet ik nooit meer uit mijn
hoofd
De tand des tijds knaagt aan 't bestaan
De muur wordt gesloopt, geen houden meer aan

Een beetje laat, maar niet te laat misschien
Het is niet alleen te tasten, ik kan het nu ook zien
Een kleurenrijk met vele tinten grijs
Dat is het goud, het goud van mijn reis.....

Mijn ogen rood

Maria Komen, 25 oktober 2016

Mijn ogen rood en koortsig
Gaan zich sluiten
Sluiten het leven buiten
Mijn lichaam warm en dorstig
Legt zich weer
Legt zich er bij neer
Jou in bed niet te voelen
Al is mijn lijf verkouden
Ik blijf alsmat van je houden
'k Zou je even willen kroelen